15/02/2024

Ο άγιος Άνθιμος της Χίου (1869-1960). Ο ησυχαστής, ο φιλάνθρωπος, ο ομολογητής

/ Βίοι Αγίων

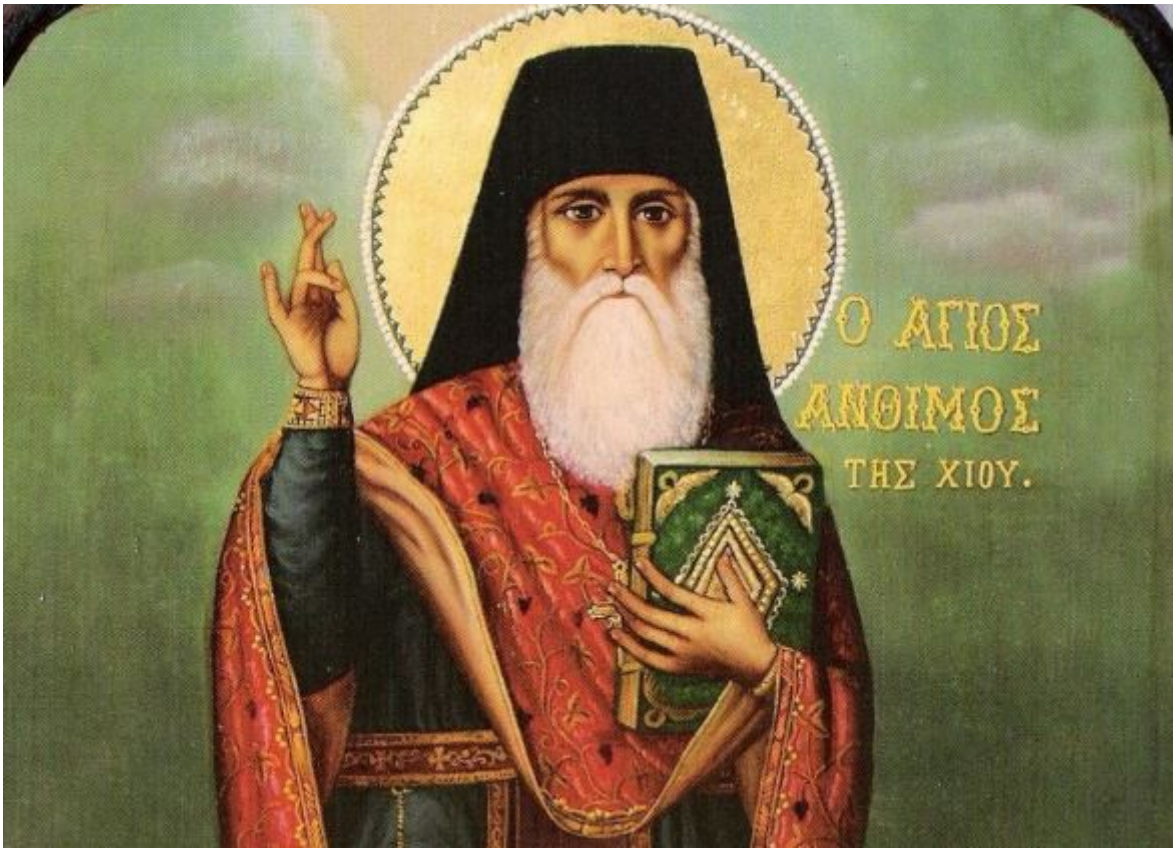

Γεγονός αδιαμφισβήτητο είναι ότι και στους νεότερους χρόνους, τους πλησιέστερους προς εμάς, η ορθόδοξος εκκλησία συνεχίζει να αναδεικνύει αγίους. Παραδοχή με βαρύνουσα σημασία αυτή για το σύγχρονο άνθρωπο που, ίσως περισσότερο από κάθε άλλη εποχή, έχει ανάγκη από ελπίδα αλλά και υψηλά ιδανικά. Μια σύγχρονη αγιασμένη μορφή είναι, μεταξύ άλλων πολλών, και ο άγιος Άνθιμος της Χίου η πολιτεία του οποίου συνιστά υπόδειγμα πνευματικότητας και φιλανθρωπίας.

- **Γράφει ο Πρεσβύτερος Χρήστος Κλάβας, Θεολόγος – Κοινωνιολόγος**

Γεννημένος στη Χίο την 1η Ιουλίου του 1869, ο κατά κόσμον Αργύριος Βαγιάνος, μεγάλωσε σε ένα περιβάλλον βαθιάς πίστης και ευσέβειας. Πολλά γράμματα δεν διδάχθηκε, αν και ήταν προικισμένος με ξεχωριστά φυσικά χαρίσματα. Στις 23 Αυγούστου του 1889 και στην ηλικία των 20 ετών επισκέφθηκε την Ιερά Σκήτη

των Αγίων Πατέρων προκειμένου να δώσει προς επιδιόρθωση στο αγιογραφείο της μονής την εικόνα της Παναγίας Βοηθείας, την οποία και είχε λάβει ως κειμήλιο από τους προγόνους του. Η επίσκεψη αυτή έγινε αφορμή να πάρει τη μεγάλη απόφαση εισόδου στις τάξεις των μοναχών και να υποταχθεί στον «...περιβόητον για την αρετή του Γέροντα Παχώμιον» [1]. Πρόκειται για τον γέροντα που δίδαξε στον άγιο Νεκτάριο, επίσκοπο Πενταπόλεως, την ασκητική, νηπτική παράδοση.[2] Συνεπώς, ο άγιος Άνθιμος και ο άγιος Νεκτάριος μαθήτευσαν στον ίδιο πνευματικό διδάσκαλο, υπήρξαν ομογάλακτοι, άνθη που βλάστησαν από την ίδια ρίζα. Η υπακοή, η νηστεία, η παρθενία, η προσευχή και πάνω απ’ όλα η ταπείνωση έγιναν για το νεαρό μοναχό τα όπλα εναντίον του διαβόλου, οι επιθέσεις του οποίου υπήρξαν, πράγματι, ανελέητες. Στήριγμα για εκείνον είναι Εκείνη στα χέρια της οποίας εναπόθεσε όλη του τη ζωή, η Παναγία η Βοήθεια! Από την εικόνα της, στη διάρκεια κάποιας από τις λυσσώδεις επιθέσεις του μισοκάλου, θα ακουστεί η φωνή: «Φύγετε, θηρία, από το καλογεράκι μου». [3]

Διαβάστε τη συνέχεια ΕΔΩ